

Filatoarea Vasile Bănuș de la întreprinderea „7 Noiembrie” din Capitală este una din fruntașele secolului în trecerea socialistă în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marelui Octombrie. De pășirea ei de pian pe luna august este de 314 kg. fire.

In preajma deschiderii ANULUI ȘCOLAR

Neglijențe nepermise Să nu se reediteze metodele pedagogice și educative greșite

Străbat curtea pustie și pătrund în clădirea clădită. În fața mea cetează ușor deschise eraste, dușumele de necunoscut sub masca moloșului și varului. Pustiu. O tăbărită imi răsar salutare : „Se-cretariat”. Intru. Nimeni. Intru-un firziu descopăr un timplar care repara câteva bănci. Cu amabilitate se oferă a fi ghid și mă conduce. Notez : Școala elementară mixtă de șapte ani, nr. 11 din București, dispune de zece săli de curs. Curios. Până astăzi — la numai câteva zile înainte deschiderii anului școlar — au fost zugrăvite sau stin în curs de zugrăvire șapte săli. In urma zugrăvirii, firesc, a rămas un strat de moloș și var, dens, care acoperă podava, băncile, ferestrele. Nu există nici un semn că ar deranja pe cineva această stare de lucruri.

O căsuță cochetă, clădită din piatră și bruc, într-o poartă pe malul Bicăuzului, în spate cu o perdea de brazi, deasă și mirosind puternic a rășină. Nici nu se putea un decor mai frumos pentru o școală, căci e vorba de școala de 4 ani din Lacul Roșu.

Teori se întâmpla ca învățătoarea să primească o vizită a vreunui „tovarăș din „zheorghieni” și atunci... — Copii, stăteți liniți. Pentru astăzi am terminat. Și în clasă se streștea un val de veselie asurzitor. Cu cârțile în mână, câci nu mai aveau răbdare să le pună în ghiozdan, copiii dădeau năvală pe ușă.

Aveau atita libertate că nu mai știu nici ei cum s-o folosească. Jocuri nu prea știu. In afară de fotbal și „capra” se mai practica bătaia cu lemnele din curte (sau fără lemne), sub privirea proiectoare a tovarășilor învățătoare. Uneori copiii o rugau pe învățătoare să facă o excursie prin împrejurimi. Invățtoarea „n-avea însă timp” de excursiile lor.

Rezultatul e cel așteptat. Copiii nu învață mai nimic, sau învață numai în măsura în care părinții se ocupă de ei acasă. Acest rezultat nemulțumesc profund pe părinți. Pe drept cuvânt tovarășul Ruja Eugen, mecanic, se ghindește cu îngrijorare la fiul său Alexandru, care a fost înscris în clasa a V-a

la școala din Gheorghieni. Se va descurca oare cu cunoștințele pe care le-a primit în școala din Lacul Roșu? Cum se va împăca cu disciplina? Am lăsat anume la urmă activitatea pionierăască pentru că de fapt, nu se poate spune nimic despre ea. Pionierii de aici habar n-au ce e a-căea activitate pionierăască. Au avut în anul trecut un fel de instructor care, după cum spun copiii, „a ținut seadințe” cu ei. Alți. De aceea există pionierii care fac rușinea școlii prin situația lor în învățarea lor. In timp ce elevii buni nu sint elevii buni nu sint pionierii.

Pentru felul cu totul „original” de a-i instrui pe copii cit și pentru comportarea necorespunzătoare în timpul liber, conducerea ștațiunii, dând glosa nemulțumirii salariaților săi, părinții copiilor, a curat secției de învățămînt și cultură a școlii din Lacul Roșu. Fără rezultat însă.

Totuși, situația nu mai poate fi tolerată. Sintem în prag de nou an școlar. R. ȘERBAN

Pămîntul este mare și mic

Prietenul meu, elevul, băiat cu ochi necorescîți de albaștri și de pansici, dă lucrarea scrisă la geografie. Nu știu bine ce este, astemportal sau teză. In orice caz tema e bună : „dimensiunile pămîntului”. Aici nu sint multe de spus, dacă ești elev bun și nu vrei să-ți ineci neștiința într-un noian de vorbe. Trebuie să dai cifre : raza sau diametrul, lungimea ecuatorului, lungimea meridianului, suprafața scoarței terestre. Intru o jumătate de pagină, hai o pagină de caiet, ai răspuns de 10.

Sublimieri

vorba acum. Relativitatea dimensiunilor pămîntului poate fi considerată chiar fără a te raporta la sistemul solar. Pur și simplu ghidindu-te la viața terestră. O cută se adîncește pe fruntea profesorului, desigur un semn de surpriză. Profesorul trece mai departe, se oprește la catedră, privește distras hăria care atîrnă de obiceie deasupra tablei și caută ceva să-i treacă timpul. Penitele scriște pe hîrtie. Hm. Ce urmărește elevul acela cu naiva lui înțelegere despre relativitatea mărîmii pămîntului? Ia să mai vedem. Se apropie țarași și de astă dată urmărește mai îndelung.

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva
Proletari din toate țările, uniți-vă!
Știința Tineretului
Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor
Anul XII, Seria II-a, Nr. 2594 4 PAGINI — 20 BANI Miercuri 11 septembrie 1957

CANDIDAȚII DE IERI — IATĂ-I AZI FRUNTAȘI

Cu câteva luni în urmă în ziarul nostru a apărut un articol intitulat „Candidații la tribuna experienței înaintate”. Articolul vorbea de unele realizări însemnate ale oțelariilor de la uzina „Oțelul roșu”. Rîndurile de mai jos au scopul să rezeleze cum „candidații” au dobîndit o experiență bogată, conșcînduse în rîndul fruntașilor.

Cu începere din luna aprilie a.c. la această oțelărie a început experimentarea sistemului de salarizare îmbunătățită. Acesta a fost un puternic stimul pentru a se căuta măsuri noi în stare să ajute la sporirea considerabilă a producției. Măsurile trecute în plan au fost înfăptuite cu chibzuință. Preocuparea deosebită a colectivului, și între altele, a utemistului Pavel Maier, inginer principal termotehnician al uzinei, a făcut să se creieze condiții propice pentru o producție sporită de oțel. Astfel în locul vechii instalații din care se pierdea multă pănărușă cu captore a fost pusă în funcțiune o nouă instalație centrală de păcură.

La captorul nr. 2, captor încreștinat tineretului, s-au creat condiții mult mai bune de muncă. Se preconizează de asemenea ca la acest captor, în viitorul cel mai apropiat, o serie de comenzi să fie automatizate.

In această perioadă a fost introdus în renoațarea cuptoarelor un nou sistem de muncă. Reparația vetreilor cuptoarelor la cald se face planificat, după grafic, și durează 4-5 sau cel mult 6 ore. Durata unei reparații la rece a fost scur-

Tribuna experienței înaintate

toare. Prim topitorul Iosif Fărăș a făcut astfel o demonstrație de reparare a veteilor la cald, iar „asul” oțelăriei, Ilie Băucă, o demonstrație de ajustare a captorului.

Care au fost rezultatele? Depășirea planului la oțel în prima perioadă a experimentării 1 aprilie — 1 Iulie cu 2.938 tone, iar în Iulie și august cu peste 3.000 tone.

Producțivitatea muncii pe cap de salariat a crescut, de pildă, numai într-o singură lună, cu 18 la sută față de plan. De la 1 mai și pînă în prezent sau făcut econo-

ȘTEFAN IUREȘ

(Continuare în pag. 2-a)

Puterea educativă a colectivului unei brigăzi

Un copilăndru, cu înfățișare sălbatică, cu privire pătrunzătoare, aspre, hoinărea de cîiva timp prin curtea gospodăriei, pe ulițele satului, prin gară. Cei din Mojașei, cînd îl vedeau așa, descuți, cu pantalonii pețiciți, al nîmănuș, îi ziceau „vagabondul”.

Pe el îl chema însă Gheorghe Nițu. Dar de cele mai multe ori i se spune Gicu sau Gigel.

— La ascultă mă, nătrărule, ce faci tu cită-i zuluca de mare? — îl întreabă odată Licărele. Licărele este mecanic, este unul dintre cei cinci care lucrează în brigada experimentală pe 500 hectare.

Gicu încurcă fruntea și aruncă priviri bănuțoase.

ROCKEFELLERII

Imprejurările au fost mai favorabile decît în cazul altor miliardari așa că în jurul lui Rockefeller s-a creat mitul posibilităților multiple ce stau în S.U.A. la dispoziția oricui.

Biografia dinastiei regilor petrolului au creat legenda lui Rockefeller. Bătrînul John I, care a atins aproape o sută de ani de viață, era îmbrăcat într-o aureolă de sînt, pus la loc de frunte în altarul marelui finanțier american. Imi amintesc că într-o cărțuție citită în copilărie se spunea, în linii mari, cam așa :

„A fost odată un băiețuș cu mințe, drăguț și cu frica lui Dumnezeu, dar sărac lipit pămîntului. A intrat în slujbă ca trespăș la un brutar. Sîrguțicios și econom, punea bani deoparte. Simțînd într-o zi miros de petrol în nări, s-a luat după mireasma și a dat peste un teren în care țîleul mustea ca siropul în savarină. Din economii a forat o sondă, apoi altele. La bătrînețe, era bogat — muneau pentru el sute de mii de oameni — stimat și, mereu mulțumea domnului. Cînd întîlnea un copil, sărac așa cum fusese și el odată, se scootea în jilețcă, căuta o bănuțușă de cinci cenți și i-o dădea odată cu sfatul de-a fi econom, sîrguțicios și puternic. Iar cînd s-a stîns din viață, o lume întregă l-a jilețit”.

„Cum așa suna basmul despre Rockefeller, așa cum s-a spus probabil ani de-a rîndul la școlile dominicale din California, Ohio și New-Jersey. Cu astfel de aureolă era inconjurată figura celui mai bogat om din lume, întemeietorul dinastiei Rockefeller. Aceasta era moneda măruntă în circula-

La început a fost războiul

John I reușise să strîngă ceva bani din niște găinării mărunte și necurate cu petrol prin Pen-

de mil de dolari. Din acest moment John I a început să joace tare.

Și ca să poată prinde pește dacă marea era liniștită, o agita el. A mituit și corupt în slînga și în dreapta făcîndu-și drum. Scandalul cu căile ferate din Pensylvania a stîrnit multă viață la timpul său. Sperînd funcționarii superiori, Rockefeller a obținut pentru transportul petrolului său taxa redusă. În mai puțin de cincisprezece ani John I devenise o primadonă a afacerilor spurcate. În 1882 punînd mina pe un bișnorul, mai cu jăpca, pe

și pe un capital de o sută

O pagină din istoria neagră a aurului negru

Și ca să poată prinde pește dacă marea era liniștită, o agita el. A mituit și corupt în slînga și în dreapta făcîndu-și drum. Scandalul cu căile ferate din Pensylvania a stîrnit multă viață la timpul său. Sperînd funcționarii superiori, Rockefeller a obținut pentru transportul petrolului său taxa redusă. În mai puțin de cincisprezece ani John I devenise o primadonă a afacerilor spurcate. În 1882 punînd mina pe un bișnorul, mai cu jăpca, pe

cîteva pachete de acțiuni ale unor companii petrolifere mai puțin norocoase, John I a pus bazele primului trust din istoria capitalismului : Standard Oil. Astfel, John I nu este numai întemeietorul dinastiei sale, ci și descăleător în jungla monopolistă. De altfel, fantezia sălbatică a bătrînului Joe a născocit o grămadă de lucruri noi ale căror patente de invenție și le-a brevetat. Înțelegînd că a sosit vremea concentrării capitalurilor și deci a folosirii altor mijloace de jeluire, principind mai de vreme ca alții, avantajul preșturilor de monopol, beneficiile ce se obțin printr-o politică de spoliere a salariaților, prin folosirea banilor de „galbeni” pentru boicotul grevelor, a spionajului

industrial, a reprimitării revendicărilor muncitorilor prin gloante și foc, John I le-a folosit fără scrupule, cel dintîi. „Trustul Rockefeller a fost primul care a anunțat viitorul”.

Un oaspete întîrziat la masa colonialiștilor

(Continuare în pag. 4-a)

Salariatul lui tătucu...

— Interviu imaginar cu părinți foarte reali —

— V-aș ruga să ne faceți cunoscută profesiunea și calitatea dumneavoastră.
— Cu plăcere. Dentist și tătucu...
— De cînd sînteți tătuc și de cînd dentist?
— De 20 de ani — tătuc, de 25 — dentist...
— Acești întrebare și pentru soția dumneavoastră? Ce profesiune și ce calitate?
— Mămiciă și casnică. De 20 de ani mămiciă și, casnică, de cînd mă știu.
— Cum se numește copilul dumneavoastră?
— (în cor) : Sînducu.
— Sandu l... (îmi notes în carnet).
— Da, Sînducu, a întărit mămiciă.
— Cîți ani are? Cu ce se ocupă?
Mămiciă : 20 de ani.
Tătucu : Decamdată ne mai ocupăm noi de el.
— De ce-ați făcut copilul? Ce v-a determinat?
Mămiciă : Eu îmi doream foarte mult o mogildeață cu care să mă joc.
Tătucu : Voiam un băiețel care să-mi poarte numele...
(A se reține : nici unul nu dorea să aducă pe lume și să crească un om !)
— Cum vi s-a părut copilul în primele zile luni?
Mămiciă : Cuminte ! Nu plîngea noaptea. Nu ne deranja o prapoe de loc. Il adoram...
Tătucu : Din primele zile m-a izbit asemănarea lui cu mine...
— Cum vi s-a părut copilul la 5 ani?
Tătucu : Era foarte inteligent. Smecher... Dacă voia el ceva nu se putea să nu-i dai. Mai întîi te lua cu frumosul. Te săruta. Te mișgia și dacă nu reușea plîngea cu lacrimi mari, amare, de și se rupea înima... Nu i-am refuzat nimic niciodată. Nu am vrut să-l învățăm cu „nu se poate”...
— Cum l-ați educat pînă în prima zi de școală?
— Ce citea copilul?

Mămiciă : Să vorbească cuvîntincioasă. L-am învățat să mînințce cu gura închisă, fără să plescăie...
Tătucu : Nu l-am crescut cu bătaia. Vecinii noștri își băteau destul de des copilul. Sînducu m-a întrebant de cîteva ori de ce primește Radu bătaie. Atunci, i-am spus : pentru că nu-i cuminte. „Da eu cînd nu sint cuminte de ce nu primesc bătaie?” Pentru că tu, l-am răspuns, ai un tătuc mai bun, care te țîrta... După aceea, puștilică, se lăuda la toată lumea cam așa : „Tătucul meu e mai bun ca alți tătucii. Nu sint cuminte și tot nu mă bate, mă țîrta”. L-am mai educat, învățîndu-l să nu se obosească. L-am convins că cine vrea să trăiască mult nu trebuie să se obosească...
— Cum a învățat în clasa primară?
Mămiciă : Era lăudat totdeauna pentru cumînțenie. La început i-a venit mai greu. Din cauza eforturilor s-a și enmîiat puțin.
Tătucu : L-am lăsat întotdeauna să învețe cit poate el. N-am forțat copilul așa cum fac alți părinți ce sîntă premiant. La aritmetică îi era mai greu. Dar, profesorul lui era pacientul meu...
— La plăcut ceva în mod deosebit copilului la vîrsta aceea?
Mămiciă : Îi plăceau groșav portocalele...
Tătucu : Și-i plăcea să se plimbe cu liftul. În fiecare seară nu se culca decît după ce urcam de patru ori cu liftul pînă la etajul VII.
— Ce citea copilul?

Mămiciă : La citire, la aritmetică...
Tătucu : Și eu îi citeam citeodată povești. Singur n-avea voie. Destul i se uboase ochii cu lecțiile.
— Ce cadouri îi bucurau mai mult?
Mămiciă : Dulciurile.
Tătucu : Și jucăriile care mergeau singure. Pe acelea pe care trebuia să le stîrte el nici nu voia să le vadă.
— Din clasa I-a și pînă-n clasa VII-a s-a întîmplat ceva deosebit cu copilul?
Mămiciă : Da, în clasa VI-a a fost ales în corul școlii.
Tătucu : Pentru că a terminat clasa V-a cu bine s-am făcut cadou o bicicletă cu două roți iar cînd a fost ales în corul școlii l-am răsplătit cu o minge de fotbal.
— La treburi îl puneai pe copil?
Tătucu : Copilul voia să se întrebunțese serios. Venia în cabinetul meu și puneam mina pe toate. Ba odată a și vrut să învețe meseria mea. Nu l-am dat voie.
— De ce?
Tătucu : E o meserie grea. Eu am învățat-o fiind orfan. N-aveam tată care să mă ferărească de grijă. Pe el voiam să-l țîn pentru ceva ușor... Cit trăiește eu...
— Cînd a terminat clasa a VII-a ce a dorit copilul să facă?
Tătucu : N-a ascultat pe noi care l-am înscris la liceu.
— Începînd de la ce vîrstă i-ați dat bani de buzunar?
Mămiciă : Un leu-doi îi mai dădeam și cînd era mai mic...
Tătucu : Către sfîrșitul clasei a VIII-a l-am stimulat pentru că se redresase la matematică și avea medie de trecece.
— Știați ce face cu banii?
V. LAZAROV

CONTINUARE PAG. II

DESCHIDEREA Sesiunii extraordinare a O. N. U.

NEW YORK 10 (Agerpres). — Marți dimineața în urma presunțiilor delegații S.U.A. și a altor citorva extraordinară a O.N.U. pentru examinarea așa-zisel „probleme ungare”.

Cind a luat cuvîntul președintele comitetului așteptat creat anul trecut pentru anchetarea așa-zisel chestiuni ungare, delegatul australian Shann, pentru a prezenta așa-zisel raport al celor cinci, tribunele publicului erau pe jumătate goale. Delegatul australian a încercat fără succes în cuvîntul său să răspundă criticilor care au fost aduse metodele folosite de comitet în alegerea de informații false, ca imoziunile și unilaterale.

Imediat după aceasta a cerut cuvîntul reprezentantul permanent al R.P. Ungare la O.N.U., Peter Mod, care a spus printre altele: Măsurile luate de către guvernul ungar în vederea zdrobirii atacului contrarevoluționar în Ungaria, care sînt o chestiune internă a R.P. Ungare, au fost aprobate în unanimitate de către Adunarea de Stat a R.P. Ungare, singurul organ în fața căruia guvernul este răspunzător. Pentru aceste motive — a declarat Mod în numele guvernului său, — evenimentele care s-au deslășurat toamna trecută în Ungaria constituie o chestiune pur internă a Ungariei și nici o organizație sau comisie internațională nu poate avea dreptul de a face anchete în ce privește treburile interne ale Ungariei suverane și independente. Referindu-se la metodele și activitatea comitetului special, Peter Mod a arătat că membrii acestuia au trecut sub tăcere și nu au prezentat Adunării Generale faptele și documentele care nu au fost în armonie cu concepțiile lor preconcepute. Ei nu au dat numele martorilor, cu excepția a trei persoane. Ei nu au publicat pozițiile martorilor și au ales printre martorii pe acei care au comis crime împotriva R.P. Ungare.

După aceea a luat cuvîntul reprezentantul permanent al Uniunii Sovietice la O.N.U., Arkadi Sobolev. Delegatul sovietic a arătat că el sprijină întru totul poziția delegatului ungar.

În seșina din după amiaza zilei de 10 septembrie, reprezentantul permanent al R.P. Ungare la O.N.U., Peter Mod a prezentat

Plenara C. C. al Partidului Comunist din Spania

PARIS 10 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „L'Humanité” între 7 și 9 septembrie a avut loc plenara C.C. al Partidului Comunist din Spania, care a examinat următoarele probleme:

1. Situația politică din Spania.
2. Organizarea „Zilei naționale a demonstrațiilor pașnice împotriva dictaturii franchiste”.
3. Schimbarea caracterului problemei agrare sub franchism.
4. Sărbătorirea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Raportul la primul punct de pe ordinea de zi a fost prezentat în numele Biroului Politic de Dolores Ibaruri.

In legătură cu amestecul S. U. A. în Orientul Mijlociu

CAIRO 9 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Al-Ahram” a publicat interviul președintelui Egiptului, Gamal Abdel Nasser, acordat lui Muhammed Hasanien Heikal, redactor șef al acestui ziar.

În interviul său președintele Nasser a condamnat politica Statelor Unite în Orientul Mijlociu și a demascat uneltrile imperialiste americane împotriva Siriei.

Președintele Nasser a arătat că nu trebuie subapreciate acțiunile subversive ale S.U.A. împotriva țărilor arabe. El a atras de asemenea atenția asupra esenței propagandiste a afirmațiilor americane, că Siria ar fi amenințată de un prețis „pericol comunist”. „Discuțiile asupra pericolului comunist și campania, a continuat președintele, au fost îndreptate la început împotriva Egiptului și Siriei, dar pe neașteptate, direcția presiunii s-a schimbat și a fost concentrată asupra Siriei. A fost alocată câteva milioane de dolari pentru aplicarea doctrinei Eisenhower ca momeală pentru victimă.”

Regii și președinții au fost avertizați de pericolul comunist; li s-a atras atenția că acesta este aproape; ei au fost avertizați că acest pericol s-a și abătut asupra Siriei.

În ceea ce privește Israelul, acțiunile care au fost întreprinse pentru înfaptuirea acestei doctrine au avut drept scop: 1. Să atragă atenția de primejdia israeliană; 2. Să creeze primejdia imaginare care generează iluzia că unele țări arabe ar fi amenințate de alte țări arabe. 3. Să se lizeze unor țări arabe arabe nu sperie Israelul; 4. Să includă cîteva țări arabe în aceeași sferă cu Israelul, sferă în care S.U.A. să aibă rolul de pacificator și coordonator în toate domeniile militare.

În ceea ce privește Israelul, acțiunile care au fost întreprinse pentru înfaptuirea acestei doctrine au avut drept scop: 1. Să atragă atenția de primejdia israeliană; 2. Să creeze primejdia imaginare care generează iluzia că unele țări arabe ar fi amenințate de alte țări arabe. 3. Să se lizeze unor țări arabe arabe nu sperie Israelul; 4. Să includă cîteva țări arabe în aceeași sferă cu Israelul, sferă în care S.U.A. să aibă rolul de pacificator și coordonator în toate domeniile militare.

Declarațiile lui NEHRU

NEW DELHI 10 (Agerpres). — Lăzind cuvîntul în dimineața de 9 septembrie în fața parlamentului indian, primul ministru Nehru a făcut o serie de declarații în ce privește situația internațională. Referindu-se în primul rînd la problema dezarmării, premierul indian a deplins faptul că subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare nu a realizat un pas înainte concret pe calea spre dezarmarea efectivă.

Referindu-se la situația din Orientul Mijlociu, Nehru a condamnat lăzările de arme către anumite țări din această regiune. Vorbind despre lăzările de poziție ale Uniunii Sovietice în problema Orientului Mijlociu, primul ministru indian a subliniat că „Uniunea Sovietică este o mare putere care se găsește chiar în această regiune. Este cu neputință să nu se jînă seama de poziția sa, tot așa cum este cu neputință să se ignoreze China în discutarea și rezolvarea problemelor Extremului Orient”.

Nehru s-a referit de asemenea la problema algeriană, arătînd că prezența franceză în Algeria „nu poate îndreptăți Franța în a considera această țară drept o colonie”.

ASA APARE CAPUL LOR DE LISTA (Din „Neues Deutschland”)

A. A. Gromiko: Uniunea Sovietică nu-și va precupeți forțele pentru a contribui la obținerea unor rezultate practice în problema dezarmării

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 septembrie, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a organizat o conferință de presă pentru ziarisții sovietici și străini în cadrul căreia a făcut o declarație în care s-a ocupat de problema dezarmării.

Gromiko a arătat că adepții cursei înarmărilor sînt nevoiți să recurgă la diferite teripuri, să facă declarații diametral opuse acțiunilor lor, pentru a ascunde adevărul cu privire la caracterul real al politicii lor în domeniul dezarmării.

A. Gromiko a arătat că, în această privință, sînt elocvente declarațiile lui K. Adenauer, cancelar Republicii Federale Germane, care în discursurile sale electorale a abordat nu numai problema germană, ci și problemele dezarmării. Recurgînd la născociri cu privire la poziția Uniunii Sovietice și denaturînd această poziție în goana după voturi, Adenauer se străduiește să scoată basma curată în fața populației R.F.G. politica sa de militarizare, de înarmare atomică și de participare a R.F.G. la pregătirile militare ale N.A.T.O.

A. A. Gromiko s-a referit apoi la declarația făcută de Adenauer în cadrul mitingului electoral din Bremen și în anume că în cursul ultimei sale vizite în S.U.A., președintele Eisenhower i-ar fi promis convocarea unei conferințe a celor patru puteri în problema reunificării Germaniei, dacă tratativele de la Londra cu privire la dezarmare vor duce la slăbirea încordării internaționale.

În legătură cu această declarație Gromiko a declarat că nici președintele Eisenhower, nici altcineva nu poate rezolva problema convocării unei conferințe a celor patru puteri, adică a U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, fără să ceară părerea în această privință a celorlalți participanți la proiectata conferință.

Se știe că Uniunea Sovietică a declarat că se poate de limpede că nu intenționează să participe la nici un fel de conferințe a celor patru puteri cu privire la problema germană și nici la alte conferințe sau întîlniri în cadrul cărora ar putea fi inclusă problema germană, întrucît în condițiile care s-au creat în prezent în Germania, această problemă nu poate fi rezolvată decît de germanii înșiși, numai pe calea tratativelor între cele două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

A. Gromiko a arătat în continuare că reprezentantul S.U.A. a depus multe eforturi în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare pentru a trăgăna tratativele. Cu sprijinul partenerilor lor din blocul Atlantic, S.U.A. au scos acum la iveală pretenția că nici o problemă privind dezarmarea nu poate fi rezolvată fără re-

Siria este ferm hotărîtă să apere independența și libertatea sa

DAMASC 10 (Agerpres). — În legătură cu campania de provocări și calomniile dusă în prezent de propaganda occidentală împotriva Siriei, ministrul Afacerilor Externe al Siriei, Salah Bitar, a declarat următoarele reprezentanților presei.

„Războiul neruilor pe care S.U.A. și statele aservite politicii americane l-au declanșat împotriva Siriei nu me impresionează. El nu ne va sili să renunțăm la țelurile noastre și la ducerea unei politici de eliberare, deoarece Siria urăște imperialismul. Siria este ferm hotărîtă să apere independența și libertatea sa și nici un fel de atacuri, demonstrații militare nu vor obliga Siria să renunțe la interesele naționale”.

„Poporul, guvernul și armata, într-un front unit, a subliniat Salah Bitar, sînt gata să respingă orice agresiune. Siria este încredințată că nu va rămîne singură în luptă, deoarece aceasta este o luptă națională arabă pentru cauza libertății în lumea întreagă.”

DAMASC 10 (Agerpres). — Comentînd declarația secretarului de stat al S.U.A., Dulles, un purtător de cuvînt oficial al Ministerului Afacerilor Externe al Siriei a demascat afirmațiile provocatoare cuprinse în această declarație și a subliniat că declarația lui Dulles reprezintă o înșirare de „concluzii minoziune și false”, care nu sînt confirmate de nici un fapt.

Dezmințind categoric afirmația lui Dulles că Siria ar organiza incidente la frontierele cu țările vecine, purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Siriei a declarat că aceste afirmații i-au fost necesare lui Dulles pentru a înșela în mod grosolan opinia publică mondială.

Arătînd în continuare că incidentele de frontieră sînt organizate de Israel, purtătorul de cuvînt a subliniat că denaturarea intenționată de către Dulles a faptelor confirmă ideea existenței unor planuri urmîrînd provocarea de incidente la frontierele Siriei, pentru a justifica măsurile agresive îndreptate împotriva acestei țări.

Purtătorul de cuvînt a dezmințit apoi afirmația lui Dulles că Siria ar desfășura o activitate subversivă împotriva guvernelor țărilor vecine.

Vizitele delegației parlamentare romîne în R. D. Germană

HALLE 10 (Agerpres). — Corespondența specială: La 9 septembrie membrii delegației parlamentare romîne, care se află în prezent în R.D. Germană, au vizitat localitatea Teuchern din regiunea Halle. Oaspeții au avut o convorbire cordială cu reprezentanții ai organelor locale ale puterii de stat, s-au interesat de activitatea desfășurată de organele locale, de ajutorul pe care-l primesc din partea organelor centrale, precum și de alte probleme.

În aceeași vizită delegația parlamentară romînă a deplins activitatea agricolă de producție „Viața Nouă” din localitatea St. Anna, raionul Grossardeln, precum și fabrica de produse chimice din orașul Piestertitz. Seama oaspeții au asistat la un spectacol oferit de artiștii amatori din întreprinderile industriale ale orașului Halle.

Rockefellerii

(Urmarea din pag. 1-a)

și-a cumpărat un președinte în persoana lui Mac Kinley. După aceea s-a pornit „supul”. La început războiul împotriva Spaniei, în urma căruia Statele Unite au pus mîna pe insulele Filipine, Porto-Rico și Huam. Apoi trupele au anexat Hawaii-ul, au înăbușit răscoalele din Filipine și Cuba. A urmat apoi amestecul brutal în politica statelor din America Latină. Petrolul din Venezuela, minele de cupru, aur, cărbuni și aluminiu din Brazilia și Columbia, mari societăți de transport, plantații de caei, zahăr, tutun și fructe exotice în America Centrală și în insulele din Marea Caraibelor, bănci de ajutor cu nume sonore spaniole sau portugheze, menite să ascundă amestecul direct în treburile interne ale acestor state, au intrat în rubrica venituri a conturilor lui John I.

„Ce e bun pentru Standard Oil e bun și pentru S.U.A.”. Zicala aceasta a călăuzit activitatea întregii dinastii Rockefeller. În spatele ei se ascund legii draconice care i-au permis să jefuiască, să acapareze piețe, să cucerească teritorii. Așa se face că în preajma primului război mondial regalul bătrînuului John aduce un venit de circa 50 de milioane dolari, care de cinci ori mai mult decît veniturile lui Nicolae al II-lea al Rusiei, socotit suveranul cel mai bogat. Așa se face că în acei ani — iar de atunci bururile s-au înmulțit — Rockefellerii posedă în toate colțurile lumii companii industriale și de transport, bănci, societăți de aprovizionare, mine, uzine, plantații de fructe și agricole, zăzre, studii de filme, edituri, întreprinderi de utilitate obștească. Rockefellerii devin de pe a tuncii unul din dictatorii finanței, industriei și politicii americane. În spatele său stăteau puternicele companii petrolifere „Standard Oil of New-Jersey”, „Socon Vacuum Oil”, „Standard Oil of California”, „Standard Oil of Ohio” etc. De pe acest piedestal John I. John al II-lea și cei cinci frați Rockefeller condus și conduce politica S.U.A.

De un ciștig de 45 dolari pentru un soldat ucis la 78,50

John I. în culmea gloriei, dar simțindu-se îmbătrînit, a predat stăpînirea fiului său în 1911 și odată cu ea firma, „cucerirea” și năvurirea.

Întîrnu John II nu și-a dezmințit tatăl. Credincios zicalii „Capra sare masa, iedul sare casa”, John II l-a întrecut pe John I lucrînd în stil mai mare, cu mijloace perfecționate. Afacerile nu rodesc fără războaie. John II s-a dat o mîna de ajutor la urzalea multora dintre ele. În 1915, S.U.A. au ocupat Nicaragua, iar un an mai tîrziu au umplut cu sînge Republica Dominicană. Apoi a urmat lozul cel mare — primul război mondial.

În vremea aceasta John II, baptist fanatic ca și tatăl său, mergea regulat la biserică, punea cîni cenți în cutia milii, aproba predică preotului care cerea enoriașilor să nu fure, să nu ucidă, să nu împlezeze. Rugîndu-se pentru odihna celor adormiți întru domnul pe cîmpurile de bătăie, John II vindea conștiințios petrolul Germaniei ca și Franței, Japoniei ca și imperiului habsburgic. Nu s-au închis robinetele către Germania nici cînd S.U.A. au intrat în război împotriva imperiului prusac. Rockefellerii, care-și întinsese brațele peste numeroase ramuri industriale a făcut afaceri ce nu pot fi socotite cu ușurință. La isprăvirea războiului, serviciile contabile au înaintat lui John II bilanțul. Pentru fiecare om ucis în primul război mondial, Rockefellerii cîștigă 45 de dolari. În total 450.000.000 dolari venit net. Piața de desfacere pe care o do-

„Romino-Americana” agentură a lui Standard Oil

Rockefellerii și-au întins cînda tentaculele și asupra țării noastre. Ani de-a rîndul ei au exploatarea mari zăcăminturi petrolifere. Sub numele „Romino-Americana, filiala lui „Standard Oil” și-a sosit capitalul de 200 de ori în mai puțin de 20 ani, ceea ce arată caracterul nemilos al prădăciunii monopoliste. În crîncenă rivalitate cu trusturile engleze, Rockefellerii nu s-au mulțumit numai să prăde bogăția subsolului nostru, ci l-au dat și foc. E cunoscut incendul de la Mornai, sau calea de Frank Henigs — agentul lui Standard Oil, din pricina căruia s-au pierdut 300.000 litri de petrol.

Si pe melezgurile noastre a fost cunoscută cîrășia dintre trusturile germane și Rockefellerii. În toată războiului, în vreme ce hitlerisții uicideau ostași americani, Romino-Americana a predat o bună parte din acțiuni afaceriștilor germani Klassen, Bremen, Geeyer. În aceeași vreme, în 1943, beneficiile agenturii lui Rockefeller atingeau cifra record de 726.000.000 lei, din petrolul și benzina folosită de mașina de război hitleristă împotriva Uniunii Sovietice. Îndată după război, Rockefellerii, ca și alți monopolisți americani, aveau vise mari. Voiau să acapareze o și mai mare parte din bogățiile țării noastre, să-și înfigă tentaculele „ma adinc”. Instaurarea regimului „democratic” planuri criminale de aservire și a restituitul poporului ce i se cuvenea pe drept.

„Istoria Rockefellerilor trecută, prezentă și viitoare se sprijină pe petrol, imixtiune, război. Beneficiile enorme ale regelui petrolului au la origină măcelul și în spatele fiecărei sporii a averii o vîrsare de sînge. Poziția puternică pe care o au în politica S.U.A. se datorează manevrelor murdare, corupției, și puterilor dictatoriale care le exercită față de guvernul american și de guvernele vasale. Și astfel, ca și acum o jumătate de veac, sau poate chiar într-o măsură mai mare, sînt valabile cuvintele istoriografului dinastiei Rockefeller. „Desi glasul Rockefeller nu este glasul lui Dumnezeu, totuși el spune ultimul cuvînt, căci acela care acționează împotriva lui Rockefeller e înfrînt înainte ca lupta să înceapă”. Iar glasul Rockefellerilor spune: război, ucidere, cîtoprii, petrol, armament. Dar ei nu sînt omni-potenți. Ei pot de ordine guvernului. S.U.A. și pot manevra o serie de alte guverne capitaliste. Nu pot însă înfrînge legile istoriei. Ei vor trebui să se supună acestor legi așa cum au făcut-o de-a lungul secolelor și alte forțe ce se credea atotputernice. Vor trebui să inghenucheze în ceale din urmă în fața voinței popoarelor, care în lupta pentru bunăstare și înțelegere între po-poare aduc o singură și mare forță: dorința de pace.

LUCRĂRILE Consiliului de Securitate

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: Consiliul de Securitate a respins propunerea de a recomanda Adunării Generale să admită Coreea de sud în O.N.U. 10 membri ai Consiliului au votat pentru această recomandare. Avînd în vedere că Uniunea Sovietică, care este membră permanentă a Consiliului de Securitate, a votat contra, această recomandare nu a fost adoptată.

Amendamentul delegației sovietice la proiectul de rezoluție propunînd Consiliului de Securitate să recomande concomitent admiterea în O.N.U. a Republicii Populare Democrată Coreeană și a Coreei de sud a fost respins cu nouă voturi. Pentru acest amendament a votat Uniunea Sovietică. Suedia s-a abținut de la vot.

Consiliul de Securitate n-a adoptat nici recomandarea cu privire la admiterea Vietnamului de sud în O.N.U. 10 delegații au votat pentru adoptarea acestei recomandări. Uniunea Sovietică a votat contra. Consiliul de Securitate a respins amendamentul Uniunii Sovietice ca Consiliul să amine examinarea problemei admiterii Vietnamului în O.N.U. pînă la rezolvarea problemei unificării acestei țări.

La seșina Consiliului a fost respinsă de asemenea propunerea Uniunii Sovietice de a recomanda admiterea Republicii Populare Mongole în O.N.U. Pentru proiectul de rezoluție sovietic au votat Uniunea Sovietică și Suedia. Împotriva acestui proiect au votat delegații S.U.A., Columbia, Cuba, Filipinilor și Ciankaiștului. Delegații Angliei, Australiei, Franței și Irakului s-au abținut de la vot.